

A background image of several yellow tulips with green leaves, slightly out of focus, set against a light blue sky.

ŻÓŁTE TULIPANY 2009

**4. rocznica śmierci
Ojca Świętego Jana Pawła II**

Propozycje programowe dla gromad i drużyn

**Chorągiew Łódzka ZHP im. Aleksandra Kamińskiego
Łódź 2009**

„Żółte tulipany 2009. 4. rocznica śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. Propozycje programowe dla gromad i drużyn”

Przygotował Zespół Wychowania Duchowego i Religijnego
Chorągwi Łódzkiej ZHP im. Aleksandra Kamińskiego
pod kierunkiem Joanny Lipińskiej

„W blasku lilijki” - Propozycja programowa
Chorągwi Łódzkiej ZHP na lata 2008-2010

Związek Harcerstwa Polskiego
Chorągiew Łódzka im. Aleksandra Kamińskiego
ul. Stefanowskiego 19, 90-537 Łódź
tel. (42) 636 32 62, tel./faks (42) 299 70 44
www.lodzka.zhp.pl, lodzka@zhp.pl

Wydanie I

© Copyright by Chorągiew Łódzka ZHP
Łódź 2009

Idea Akcji „Żółte Tulipany”

Nie czyńcie Skautingu zbyt łatwym... Stawiajcie wyzwania!
Jan Paweł II

Akcja „Żółte Tulipany” została zainicjowana trzy lata temu, w pierwszą rocznicę śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. W tym roku już po raz czwarty będziemy dzielić się żółtymi kwiatami z mieszkańcami miast. Jaka jest idea tego przedsięwzięcia?

Tulipany mają bogatą symbolikę. Z jednej strony są znakiem wiosny, narodzin i nowego życia, z drugiej zaś - ofiarowanie komuś tulipana według symboliki kwiatów oznacza tyle, co: „cieszę się na Twój widok”. Kolor żółty jest kolorem papieskim - i to właśnie dlatego, w dniu 2 kwietnia, ofiarowujemy przechodniom żółte tulipany. Mają one przypominać o tym, że harcerze identyfikują się z nauką głoszoną przez Jana Pawła II, chcą kształtować swoje życie według Jego serdecznych rad - w poszanowaniu drugiego człowieka, radosnym niesieniu pomocy wszystkim potrzebującym i codziennym stawianiu się coraz lepszym. Słowa wypowiedane w czasie wręczania kwiatów - „Santo subito! (wł. Święty natychmiast) wyrażać mają naszą wiarę w świętość Papieża Polaka. Poza tym, rozdawanie z uśmiechem kwiatów lub kartek z żółtymi tulipanami, ma potwierdzać zawarte w Prawie Harcerskim stwierdzenie, że „Harcerz w każdym widzi bliźniego, a za brata każdego innego harcerza”. Podarowując obcemu człowiekowi kwiat lub wytwór naszej pracy (tulipany można zrobić z origami, albo namalować na papierze i rozdawać w formie kartek okolicznościowych np. z myślami Ojca Świętego) okazujemy mu życzliwość.

Akcja nie polega jedynie na rozdawaniu tulipanów na ulicach miast. W okresie poprzedzającym 2 kwietnia warto przygotować zbiórkę poświęconą naukom Jana Pawła II, szczególnie tym, skierowanym do młodych ludzi. A może uda Wam się włączyć w organizowane Waszą parafię czuwanie?

Powodzenia!

hm. Marcin Binasiak
*Zastępca Komendanta Chorągwi Łódzkiej ZHP
ds. programu i pracy z kadrą*

otw. pwd. Joanna Lipińska
*Kierownik Zespołu Wychowania Duchowego i Religijnego
Chorągwi Łódzkiej ZHP*

Propozycje programowe

Poniżej przedstawiamy propozycje programowe do wykorzystania w 4. rocznicę śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II i w okresie ją poprzedzającym. Przy każdej propozycji uwzględnione są gałęzie metodyczne, do których jest adresowana.

Chłopiec z fotografii (harcerze, harcerze starsi)

Wytnijcie kilka fotografii Karola Wojtyły z okresu młodości (*Załącznik 1*). Poproście harcerzy o rozpoznanie osoby na zdjęciach. Jeśli pojawią się problemy z identyfikacją Papieża, podajcie kilka podpowiedzi, np.:

- ten mężczyzna urodził się w Wadowicach,
- urodził się w 1920 r.,
- w dzieciństwie nazywano go pobłaźliwie: Lolek,
- w szkole podstawowej należał do kółka ministranckiego,
- w gimnazjum zainteresował się aktorstwem,
- studiował w Krakowie na wydziale polonistyki.

Uwaga! Jeśli po tych podpowiedziach harcerze dalej nie będą wiedzieli, o kogo chodzi, pokażcie zdjęcie Ojca Świętego w stroju papieskim (*Załącznik 2*). Teraz nie powinno już być problemów z odgadnięciem, kim jest bohater zbiórki. Spróbujcie ułożyć zdjęcia w kolejności chronologicznej.

Prawda czy fałsz? (harcerze, harcerze starsi)

Wytnijcie stwierdzenia dotyczące Karola Wojtyły (*Załącznik 3*) odcinając kawałki papieru, na których napisano, czy to prawda czy fałsz. Harcerze podzieleni na dwie grupy losują po tyle samo stwierdzeń. Poproście, by na zmianę czytali zdania z kartek i w grupach próbowali ocenić czy zdania te są prawdziwe, czy też nie.

Nauka piosenek (zuchy, harcerze, harcerze starsi)

„Barka”

„Szukałem Was”

„Święty, święty uśmiechnięty”

(Teksty/nuty - *Załącznik 9*)

Trudne słowo: świętość! (zuchy)

Podczas rozdawania tulipanów czy kartek powtarzamy: Santo subito! Wytłumaczcie, co oznacza ten zwrot. Na podstawie zdjęć JP II zawartych w *Załączniku 4* zastanówcie się razem, co to znaczy być świętym i jak święty powinien się zachowywać, a jak nie.

Ojciec Święty z dziećmi (zuchy, harcerze)

Ojciec Święty dużo podróżował po świecie. W czasie każdej podróży szczególną uwagę zawsze poświęcał pewnej grupie osób. Której? Aby się tego dowiedzieć należy odszukać poszczególnych fragmentów puzzli (ukrytych np. w zakamarkach harcówki), które odpowiednio ułożone stworzą obrazek przedstawiający JP II z dziećmi (*Załącznik 6*). Po rozwiązaniu zagadki warto wytłumaczyć, że Ojciec Święty szczególnie troszczył się o dzieci i młodzież dlatego, że miał nadzieję, iż wyrosną na dobrych ludzi i dzięki temu w przyszłości świat będzie lepszy. Ta nadzieja stanowi dla nas wyzwanie - każdy przecież chciałby (tak jak powiedział gen. Robert Baden-Powell) pozostawić po sobie świat trochę lepszym niż go zastał.

Manufaktura myśli (wszystkie gałęzie metodyczne)

Zamiast kwiatów można rozdawać przechodniom kartki z namalowanym tulipaniem i myślą JP II. Stwórzcie takie kartki samodzielnie.

Tulipany origami (harcerze, harcerze starsi, wędrownicy)

Wykonać tulipany techniką origami. Instrukcję znajdziecie w *Załączniku 5*.

Wymagania i wartości (wędrownicy)

Każdy wędrownik losuje jeden fragment wypowiedzi Ojca Świętego skierowanej do młodzieży (fragmenty w *Załączniku 7*). Uczestnicy zbiórki po kolei odczytują teksty, a później wspólnie zastanawiają się nad odpowiedziami na następujące pytanie: Czego Jan Paweł II próbował nauczyć młodzież? Jakie wymagania stawiał młodym ludziom? Wnioski - wyłonione w drodze burzy mózgów - zapiszcie na brystolu.

W oparciu o sporządzone wnioski, zastanówcie się, czy wartości, wpajane młodzieży przez Ojca Świętego, są cenione przez współczesny świat, a jeśli nie, to dlaczego i czy w takim razie warto ku nim dążyć.

Śmierć - koniec czy początek (wędrownicy)

Śmierć Jana Pawła II była niepodobna do śmierci innych ludzi. Jej świadkowie zamiast myśleć - jak to się zwykle dzieje - że to już koniec Jego życia, byli raczej przeświadczeni, że Ojciec Święty dotarł wreszcie do celu swojej wędrówki - Nieba, gdzie czeka Go nieśmiertelność. Na podstawie cytatów i naukowych doniesień dotyczących śmierci (*Załącznik 8*) przedyskutujcie następujące problemy:

- nieuniknioność śmierci - jaki jest sens życia, jeśli i tak na końcu czeka nas śmierć?
- postawa nauki wobec śmierci
- gdzie leży granica między życiem i śmiercią?
- czy do śmierci należy się jakoś przygotować? Jeśli tak to kiedy i jak?
- czy istnieje życie po śmierci? Jak sobie je wyobrażacie?

Scenariusz czuwania podczas 4. rocznicy śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II

Teksty piosenek znajdują się w śpiewniku (*Załącznik 10*)

Piosenka: Pan blisko jest...

Jak poinformowała Watykańska Telewizja, a później potwierdził Watykan, głowa kościoła rzymskokatolickiego, Jan Paweł II, zmarł w wieku 85 lat. W ogłoszeniu prasowym Watykanu z 1 kwietnia mogliśmy przeczytać, że papież jest umierający. W sobotę o godzinie 21.37 Watykańska Telewizja podała, że papież zmarł. (...)

Jan Paweł II, urodzony jako Karol Józef Wojtyła w Wadowicach 18 maja 1920 roku, został wybrany na papieża 16 października 1978. Jego pontyfikat był trzecim najdłuższym w historii, po pontyfikacie św. Piotra oraz bł. Piusa IX - trwał 26 lat (...).

Problemy zdrowotne papieża rozpoczęły się 1 lutego. Przez ostatnie dwa miesiące Jan Paweł II wiele dni spędził w szpitalu i nie udzielał się publicznie. W nocy z 31 marca na 1 kwietnia, jego stan zdrowia bardzo się pogorszył. Przez ostatnie dni stacje medialne z całego świata obserwowały wydarzenia z Watykanu. (...)

Jak poinformowała telewizja RAI, papież przed śmiercią był w pełni przytomny. Trzymając za rękę swojego osobistego sekretarza, arcybiskupa Stanisława Dziwisza, powiedział „Amen” i zamknął oczy. Chwilę potem zmarł¹.

Piosenka: Teraz o Panie...

Chociaż można sobie racjonalnie wytłumaczyć aspekt biologiczny śmierci, nie sposób przyjąć jej jako czegoś „naturalnego”. Śmierć jest sprzeczna z najgłębszym instynktem człowieka. Sobór tak mówi o tym: „Tajemnica losu ludzkiego ujawnia się najbardziej w obliczu śmierci. Nie tylko bóleści i postępujący rozkład ciała dręczą człowieka, lecz także, i to jeszcze bardziej, lęk przed unicestwieniem na zawsze”. Istotnie, tej udręki nic nie zdołałoby ukoić, gdyby śmierć oznaczała całkowite zniszczenie i koniec wszystkiego (...)

Ewangelia przypomina nam tu słowa starca Symeona, który oświadcza, że jest gotów umrzeć, ponieważ dane mu było wziąć w objęcia oczekiwanego Mesjasza: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie” (Łk 2,29-30). Apostoł Paweł doznawał swoistej rozterki, chciał bowiem żyć dalej, aby głosić Ewangelię, a zarazem pragnął „odejść, aby być z Chrystusem” (por. Flp 1,23). Św. Ignacy z Antiochii, gdy szedł z radością na śmierć męczeńską, dawał świadectwo, że słyszy w sercu głos Ducha Świętego, który niczym strumień „wody żywej” płynący w jego wnętrzu szepcze mu słowa wezwania: „Pójdź do Ojca”. Takie przykłady można by mnożyć. Nie przesłaniają one bynajmniej wartości życia ziemskiego, które warto przeżyć do końca, jest bowiem piękne mimo swych ograniczeń i uciążliwości. Przypominają

¹ Na podstawie wiadomości podanych przez ANSA 2 kwietnia 2005 r.

nam jednak, że nie jest ono wartością ostateczną, jako że w wizji chrześcijańskiej koniec ziemskiego bytowania postrzegany jest jako „przejście” przez most przerzucony między życiem a życiem, między kruchą i nietrwałą radością doczesną a pełnią radości, jaką Bóg przeznaczył swoim wiernym sługom: „Wejdź do radości twego pana” (Mt 25,21)².

Piosenka: Szukałem Was...

Moi drodzy przyjaciele! Do was należy położyć zdecydowaną zaporę demoralizacji - zaporę tym wadom społecznym, których ja tu nie będę nazywał po imieniu, ale o których wy sami doskonale wiecie. Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali. Doświadczenia historyczne mówią nam o tym, ile kosztowała cały naród okresowa demoralizacja. Dzisiaj, kiedy zmagamy się o przyszły kształt naszego życia społecznego, pamiętajcie, że ten kształt zależy od tego, jaki będzie człowiek. A więc czuwajcie!³

Piosenka: Twoja miłość jak ciepły deszcz...

Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa” (*Redemptor hominis*, 10). Jakże wielką wagę posiada owa rzeczywistość dla młodych, przeżywających okres szczególnej odpowiedzialności i nadziei, kształtowania osobowości, precyzowania tego, co najważniejsze, ideałów i projektów życiowych, okres poszukiwania prawdy, a także dążenia do prawdziwego szczęścia. Jest to czas, w którym człowiek odczuwa największą potrzebę akceptacji i wsparcia, kiedy najbardziej pragnie być wysłuchany i kochany. Dobrze wiecie w głębi waszych serc, że zadowolenie, jakie niesie powierzchowny hedonizm, jest przelotne i pozostawia w duszy tylko pustkę; że zamykanie się w twierdzy własnego egoizmu to wielka iluzja; że obojętność i sceptycyzm sprzeciwiają się wzniostym dążeniom do bezgranicznej miłości; że pokusy przemocy i ideologie negujące Boga prowadzą tylko w ślepe zaułki⁴.

Piosenka: Ty wskazałeś drogę do miłości...

Pamiętając o tym, że człowiek nie może żyć i nie może być zrozumiany bez miłości, wzywam was wszystkich, byście wzrastali w człowieczeństwie, byście przyznawali absolutne pierwszeństwo wartościom duchowym, byście przeobrażali się w „nowych ludzi”, coraz pełniej uznając i przyjmując w waszym życiu obecność Boga, który jest Miłością; Ojca, który odwiecznie miłuje każdego z nas, który stworzył nas dla miłości, który tak bardzo nas umiłował, że wydał swego Syna Jednorodzonego na odpuszczenie naszych grzechów, abyśmy mogli się z Nim pojednać, abyśmy żyli zjednoczeni z Nim w miłości, która nie ma końca⁵.

---

² Fragment Listu Jana Pawła II do osób w podeszłym wieku, Watykan, 1 października 1999 r.

³ Fragment przemówienia do młodzieży z 18 czerwca 1983 r.

⁴ Fragment Orędzia Ojca Świętego Jana Pawła II do Młodzieży Całego Świata z okazji II Światowego Dnia Młodzieży, Buenos Aires, 11-12 kwietnia 1981 r.

⁵ Tamże.

Piosenka: Miłość Twa...

Chłopcy i dziewczęta, którzy mnie słuchacie, waszym zadaniem jest głoszenie - poprzez własne świadectwo i przykład - nowego życia. (...) Bądźcie ludźmi, w których bije serce nowe. Serce wolne i szlachetne, wrażliwe na trwałe wartości, takie jak uczciwość, czystość, ofiarność i wierność; serce pełne synowskiej wdzięczności wobec Ojca, i po bratersku otwarte na potrzeby braci. (...)

Nie odkładajcie na jutro tego, co możecie uczynić dziś. Nauczcie się odmieniać w czasie teraźniejszym czasowniki nadające treść waszemu zaangażowaniu, bo tylko w ten sposób można poważnie uczestniczyć w budowaniu lepszej przyszłości. (...)

Piosenka: Podnieś mnie Jezu...

Wiecie już, że Wielki Post jest okresem liturgicznym, który przygotowuje nas na święta Wielkanocy i trwa tylko czterdzieści dni. W rzeczywistości zaś powinniśmy stale dążyć do Boga i stale się nawracać. Wielki Post powinien wycisnąć wyraziste i niezniszczalne znamię na naszym życiu. Powinien odnowić w nas świadomość naszej jedności z Chrystusem, który poucza nas o konieczności nawrócenia się i wskazuje nam drogę do niego. (...)

Piosenka: Twa drogi są najlepsze...

Pierwszą z tych dróg wskazanych przez Chrystusa jest droga modlitwy. (...) Modlitwa w gruncie rzeczy jest uznaniem naszej ograniczoności i zależności: wyszliśmy od Boga, jesteśmy własnością Bożą i do Boga powracamy. (...)

Wypowiadając słowa „Ojcze nasz”, Jezus stworzył konkretny, a zarazem powszechny wzór modlitwy. Rzeczywiście, wszystko co można i co powinno się powiedzieć Ojcu, zawarte w tych siedmiu prośbach które wszyscy umiemy na pamięć. Jest w nich taka prostota, że dziecko je pojmuje, ale zarazem taka głębia, że można by całe życie strawić na rozmyślaniu o ich treści.

Modlitwa Ojcze Nasz

Piosenka: Barka

Błogosławieństwo

Piosenka: Mój Jezu, mój Zbawco

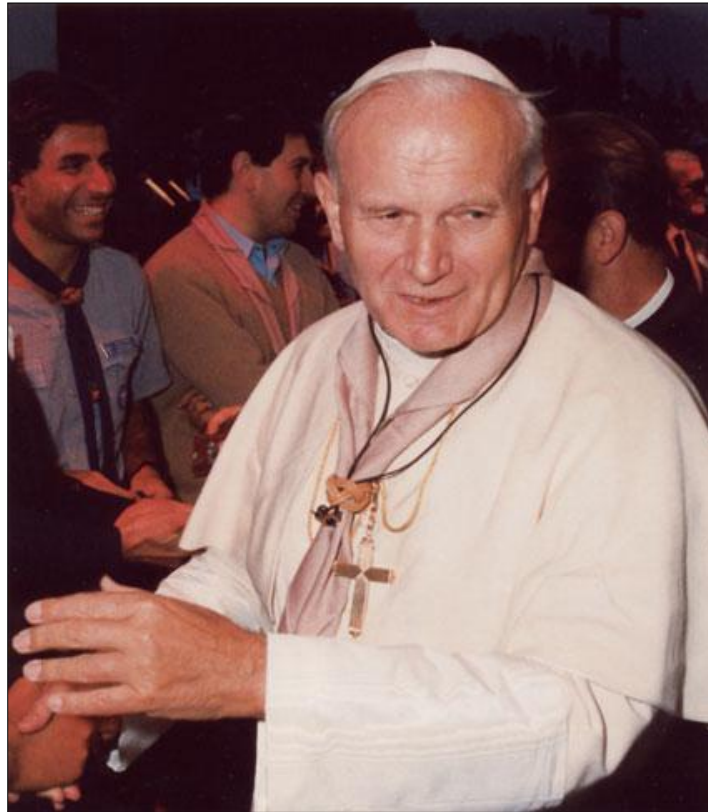

Załączniki

Załącznik 1

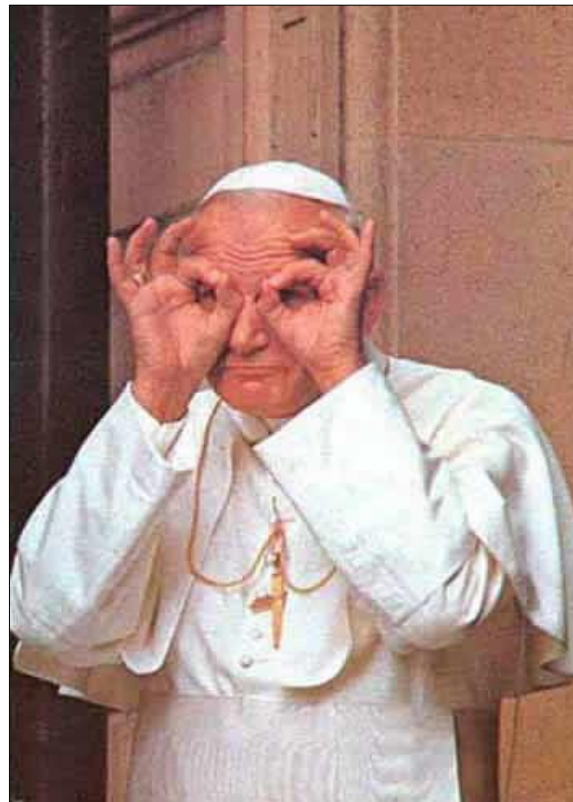
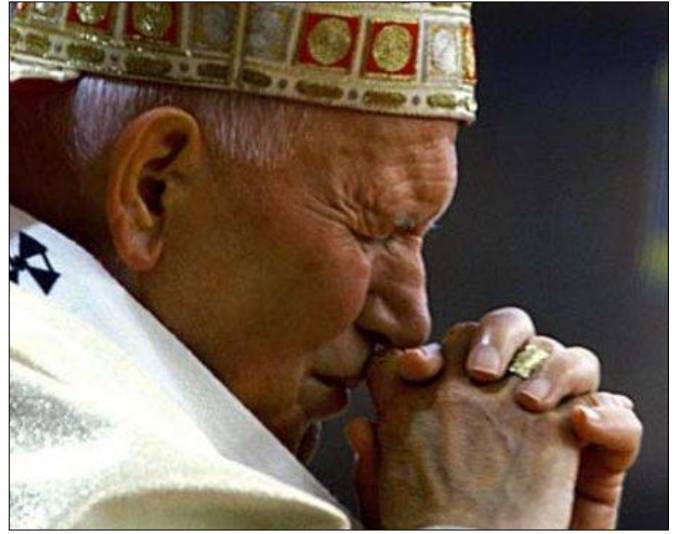
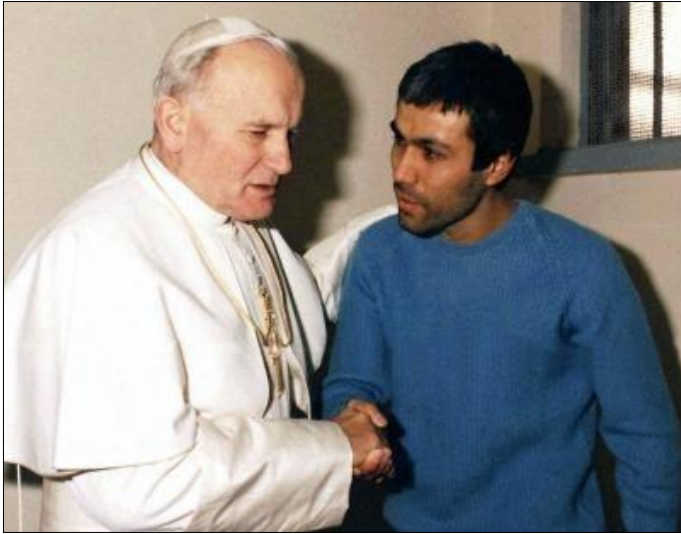
Załącznik 2

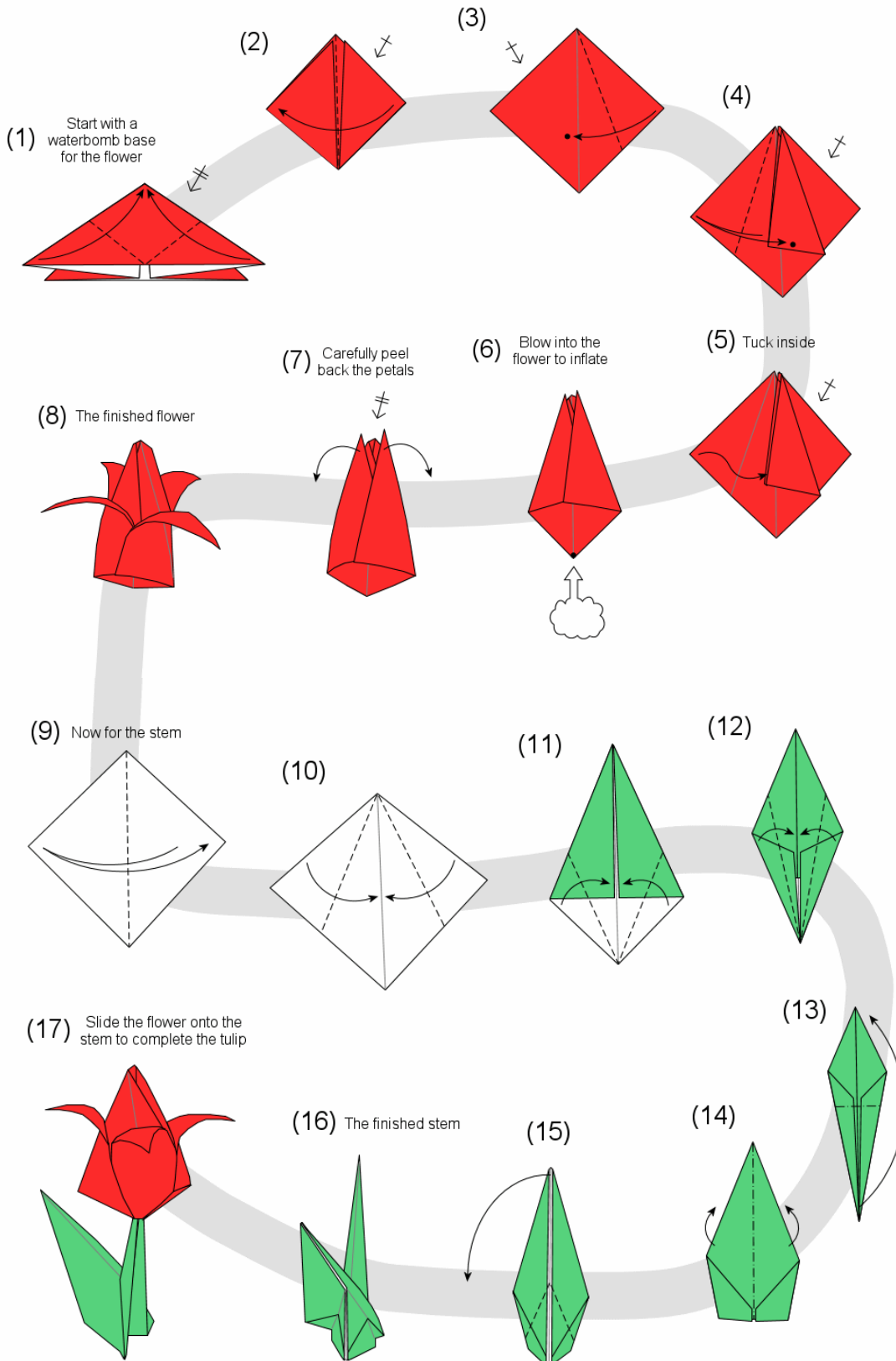

Załącznik 3

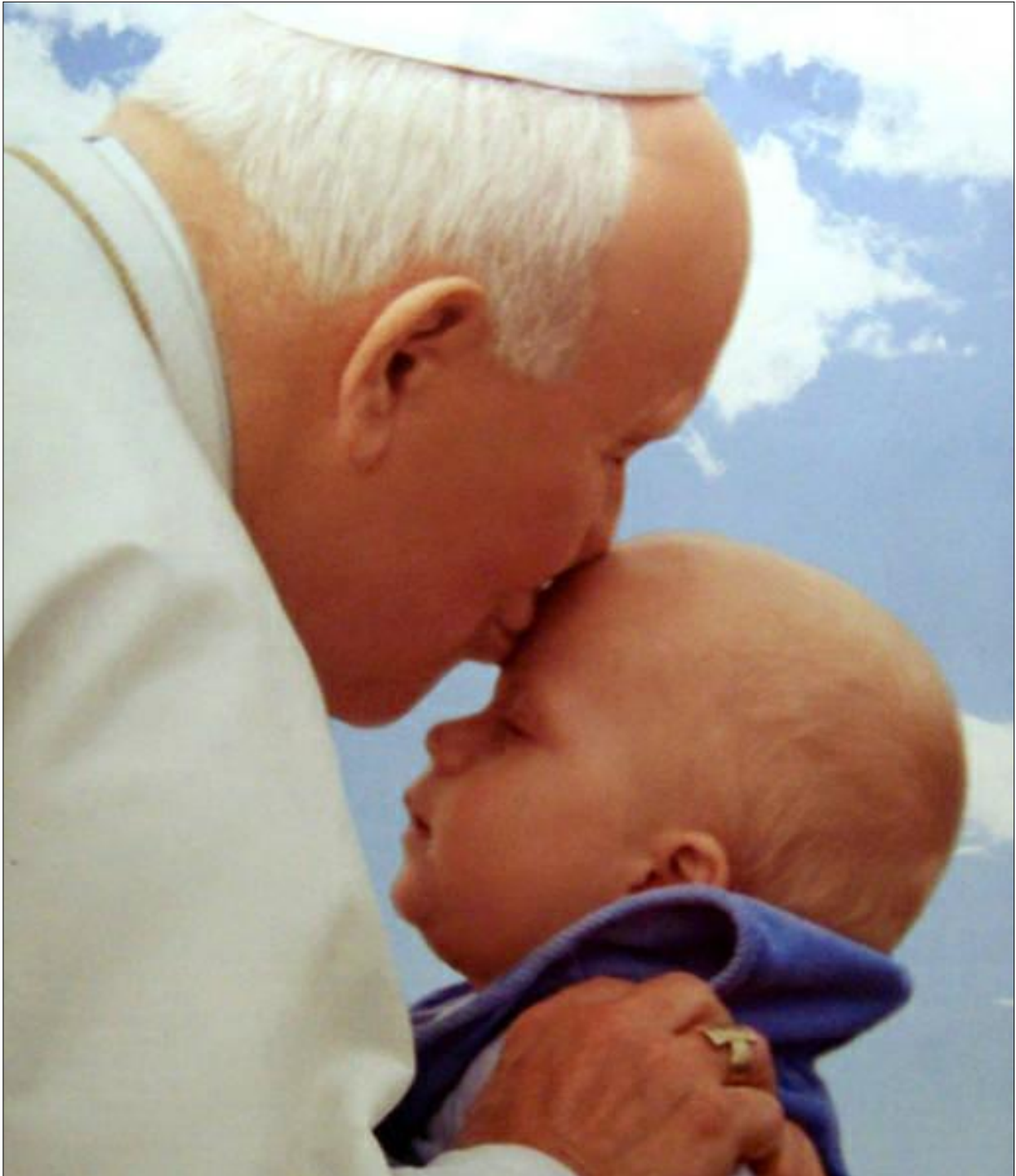
Właściwie Papież nazywał się Karol Józef Wojtyła	prawda
W dzieciństwie Karola nazywano najczęściej zdrobnieniem imienia - Lolek	prawda
Regularnie grał w piłkę nożną oraz jeździł na nartach	prawda
Urodził się w Wadowicach jako drugi syn Karola Wojtyły seniora i Emilii	prawda
Podczas nauki w gimnazjum Karol zainteresował się teatrem	prawda
Rodzice nadali imię Karolowi na cześć ostatniego cesarza Austrii bł. Karola Habsburga.	prawda
Wojna odebrała Karolowi Wojtyłe możliwość kontynuowania studiów, zaczął więc pracować jako pracownik fizyczny w zakładach chemicznych Solvay	prawda
Jesienią roku 1941 Karol wraz z przyjaciółmi założył Teatr Rapsodyczny	prawda
W czasie wojny Karol walczył jako żołnierz.	falsz
Karol był jedynakiem.	falsz
Karol, gdy zaczął studia, przeprowadził się do Warszawy.	falsz
Rodzice Karola dożyli sędziwego wieku.	falsz

Załącznik 4

Załącznik 7

„Wzrastać”, „dojrzewać”: oto zadanie młodego człowieka. W sferze biologicznej zastój, brak rozwoju jest znakiem rozpoczynającej się starości. To samo prawo odnosi się do życia duchowego. Różnica jest tylko jedna: duch nie zna biologicznych ograniczeń wzrostu. I właśnie dlatego może nie podlegać procesowi starzenia się. Drogie dziewczęta i chłopcy, oto zadanie, jakie wam zostawia Matka Boża: wzrastajcie jako osoby, rozwijajcie talenty właściwe dla ciała i dla duszy, wzrastajcie jako chrześcijanie w dążeniu do świętości”. (...)

Bądźcie wymagający wobec otaczającego was świata, ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych. (...) Nie popadajcie w przeciętność, nie ulegajcie dyktatom zmieniającej się mody, która narzuca styl życia niezgodny z chrześcijańskimi ideałami, nie pozwólcie się mamić złudzeniom konsumizmu. Chrystus wzywa was do rzeczy wielkich. Nie sprawcie Mu zawodu, bo w ten sposób wy sami spotkalibyście się z zawodem”.

*Przemówienie pożegnalne do młodzieży,
Częstochowa 15.08.1991 r.*

„Odkrywamy więc siebie: odkrywamy w sobie człowieka wewnętrznego z jego właściwościami, talentami, szlachetnymi pragnieniami, ideałami, ale równocześnie odkrywamy słabości, wady, złe skłonności, egoizm, pychę, zmysłowość. Czujemy doskonale, że, o ile pierwsze rysy naszego człowieczeństwa zasługują na to, aby je rozwijać i umacniać - to drugie musimy przezwyciężać, zwalczać, przetwarzać. (...)

Nawet czasem nie zaszkodzi, jak się nad sobą zamyślisz i zmartwisz. Nawet czasem nie zaszkodzi, jak się na siebie zgniewasz. To lepsze, niż gdybyś miał lekkomyślnie przeżywać swoją młodość i gubić wielki skarb, wielki, niepowtarzalny skarb, który w sobie nosisz, którym jesteś ty sam - każdy, każda”.

*Spotkanie z młodzieżą na szczycie Klasztoru Jasnogórskiego,
Częstochowa, 06.06.1979 r.*

„Pomóżcie budować społeczeństwo nowe, w którym życie ludzkie byłoby szanowane, chronione, otaczane opieką od chwili poczęcia i na wszystkich dalszych etapach! (...)

Pomóżcie budować społeczeństwo nowe, w którym rozkwitałaby i urzeczywistniła się sprawiedliwość, prawda, miłość, solidarność, służba drugim! W świecie, który zdaje się powoli ulegać pokusie (...) rozpacz, wy młodzi musicie stać się głosicielami, wykonawcami i świadkami chrześcijańskiej nadziei (...)

Monza, Włochy, 21.05.1983 r.

Załącznik 8

„Mam wierzyciela - mówi Seneka - który nie ustąpi ani na włos od praw swoich, któremu koniecznie wypłacić się muszę”.

„Nic pewniejszego nie ma nad śmierć, nic zaś niepewniejszego nad dzień i godzinę śmierci. Jak nierozsądnie i nieroztropnie czynią ludzie światowi, którzy myśl o śmierci od siebie oddalają i tak żyją, jakby nigdy nie mieli umierać”.

„Śmierć ogałaca nas ze wszystkiego: przez nią bogacz staje się zarówno ubogim jak ostatni nędzarz. Człowiek co do ciała jest prawdziwie cieniem i prochem”.
św. Antoni Padewski

„...rodząc się, zaciągnęliśmy obowiązek śmierci”.
Ignacy Loyola

„Jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana”.
(Rz 14,8)

„Obecnie uznawana prawna definicja śmierci (nowa zmodyfikowana definicja śmierci) - śmierć pnia mózgu implikuje śmierć mózgu jako całości, choć nie oznacza, że w momencie stwierdzenia śmierci pnia martwe są również wszystkie komórki mózgu. Według tej definicji śmierć pnia mózgu jest niezbędnym i wystarczającym warunkiem do uznania osoby za zmarłą.
„Nie śmierć rozdziela ludzi, lecz brak miłości”.
Jim Morrison

„Człowiek ani na chwilę nie powinien rozstawać się z myślą o śmierci”.
Mikołaj Gogol

„Śmierć nie jest kresem naszego istnienia - żyjemy w naszych dzieciach i następnych pokoleniach. Albowiem oni to dalej my, a nasze ciała to tylko zwiędłe liście na drzewie życia”.
Albert Einstein

„Droga młodzieży, całe nasze życie powinno stanowić przygotowanie do dobrej śmierci”.
Jan Bosco

ŚWIĘTY, ŚWIĘTY UŚMIECHNIĘTY

śl., muz. Robert Friedrich

kapodaster - II próg

Taki duży, taki mały może Świętym być,	C d G
Taki gruby, taki chudy może Świętym być,	C d G
Taki ja i taki ty może Świętym być. /2x	C d G

Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda,	a G a
Kocha bliźniego, jak siebie samego. /2x	F E

Taki duży, taki mały...

Kto się nawróci, ten się nie smuci,
Każdy Święty chodzi uśmiechnięty.

Tylko nawrócona jest zadowolona,
Każda Święta chodzi uśmiechnięta.

Taki duży, taki mały...

Nic nie potrzebuje, zawsze się raduje,
Bo święta załoga kocha tylko Boga. /2x

Gdzie można dzisiaj Świętych zobaczyć,
Są między nami w szkole i w pracy. /2x

Taki duży, taki mały...

Szukałem Was

śl. Jan Paweł II
m. Siewcy Lednicy

Chorus: S - ka - łem Was, Te - raz Wy do mnie przy - cho - dzi - cie...

Chorus: T - 8 Szu - ka - łem Was, Te - raz Wy do mnie przy - cho - dzi - cie...

Chorus: B Szu - ka - łem Was, Te - raz Wy do mnie przy - cho - dzi - cie...

Chorus: S C G7 C F d C F E

Verse: Szu - ka - łem Was.

Verse: T 8 Szu - ka - łem Was.

Verse: B Szu - ka - łem Was.

Verse: S 7 C G7 C

Barka

śl. ks. S. Szmidt SDB
m. C. Gabarain

1. Pan kie - dyś sta - nął nad brze - giem szu - kał lu - dzi
go to wych pójść za Nim, by ło - wić ser - ca
słów Bo - żych Pra - wdą. Ref. O, Pa - nie, to Ty na mnie spoj -
rza - łeś, Two - je u - sta dziś wy - rze - kły me
i - mię, swo - ją ba - rkę po - zo - sta - wiam na brze - gu,
ra - zem z To - bą no - wy za - cznę dziś łów.

2. Jestem ubogim człowiekiem,
Moim skarbem są ręce gotowe
Do pracy z Tobą i czyste serce.

3. Ty potrzebujesz mych dłoni,
Mego serca młodego zapalem,
Mych kropli potu i samotności.

Zamieszczono w serwisie www.giszowiec.org
Źródło:
„Cantate Deo” nr 69, wydanie powielaczowe
Warszawa - Gorzów 1977 r.

Załącznik 10

Pan blisko jest

Pan blisko jest oczekuj Go.
Pan blisko jest, w Nim serca moc.

e C a H
e D G a H e

Teraz o Panie

Teraz o Panie pozwól odejść słudze Twemu w pokoju,
Bo moje oczy ujrzały zbawienie Twe.
Światło na oświecenie pogan
I chwałę ludu Twego Izraela.

e C D e C h e
C D e C h
C D e
C D e C e

Szukałem Was

Szukałem Was, teraz wy do mnie przychodźcie.

C G⁷ C F d C F E

Twoja miłość jak ciepły deszcz

Jesteś blisko mnie, a tęsknię za Duchem Twym.
Kocham kroki Twe i wiem jak pukasz do drzwi.
Przychodzisz jak ciepły wiatr otwieram się i czuję znów, że
Twoja miłość jak ciepły deszcz,
Twoja miłość jak morze gwiazd za dnia,
Twoja miłość sprawia, że nieskończenie dobry Święty Duch
Ogarnia mnie. /2x

h A E
h A E
G⁷⁺ D E D A C Fis
h e Fis
h G⁷ A D
h cis Fis h
G fis h

Ty wskazałeś drogę do miłości

Ty wskazałeś drogę do miłości, Ty Panie,
Ty zmieniłeś świat swym zmartwychwstaniem, Ty Panie, Panie!
Tylko Ty jeden wiesz, co w mym sercu dzieje się,
Tylko Ty, Panie tylko Ty. /2x

G a C G
G a C G
a D G H⁷ e
a D G / C G

Ty oddałeś życie za nas wszystkich, Ty Panie,
I dlatego jesteś tak mi bliski, Ty Panie.
U Twych stóp cały świat, Ty wiesz, co czeka nas,
Tylko Ty, Panie, tylko Ty.

W moim sercu jesteś w dzień i w nocy, Ty, Panie,
Choć mym oczom jesteś niewidoczny, Ty, Panie.
Tylko Ty jeden wiesz.

Miłość Twa

Miłość Twa od najwyższych gór wyższa jest,
Wielka jest wierność Twa, do nieba sięga wzwyż.
Miłość Twa, głębsza niż ocean bez dna,
Wielka jest wierność Twa, gdy do mnie niżasz się.

D e A D fis h
e A D

Podnieś mnie Jezu

Podnieś mnie Jezu i prowadź do Ojca
Zanurz mnie w morzu Twego miłosierdzia. Amen.

Twe drogi są najlepsze

Twe drogi są najlepsze, najlepsze dla mnie są
Ty Panie wiesz najlepiej, co dla mnie dobre jest
I zawsze troszczysz się, bo bardzo kochasz mnie /2x

Barka

Pan kiedyś stanął nad brzegiem
Szukał ludzi gotowych pójść za Nim,
By łowić serca słów Bożych Prawdą.

D h
e A
D A D D⁷

O, Panie, to Ty na mnie spojrzales,
Twoje usta dziś wyrzekły me imię,
Swoją barkę pozostawiam na brzegu,
Razem z Tobą nowy zacznę dziś łów.

G D
e A⁷ D D⁷
G
e A⁷ D

O, Panie, to Ty na mnie spojrzales...

Jestem ubogim człowiekiem,
Moim skarbem są ręce gotowe
Do pracy z Tobą i czyste serce.

O, Panie, to Ty na mnie spojrzales...

Ty potrzebujesz mych dłoni,
Mego serca młodego zapalem,
Mych kropli potu i samotności.

O, Panie, to Ty na mnie spojrzales...

Mój Jezu

Mój Jezu, mój Zbawco, któż jest tak wielki jak Ty?
Przez wszystkie dni wystawiać chcę wspaniałe dzieła Twoich rąk.

A E fis E D
A D A fis G

Mój Panie, Obrońco, źródło mych natchnień i sił.
Niech cały świat, wszystko co jest, zawsze wielbi Imię Twe.

A E fis E D
A D A fis G G/Fis

Krzycz na cześć Pana, rozraduj się w Nim,
Ogłaszaj wszędzie, że On Panem jest.
Góry ustąpią na dźwięk Jego słów,
Gdy przemówi Stwórca ziem.
Patrzę z podziwem na dzieła Twych rąk,
Zawsze chcę kochać Cię, przy Tobie być.
Co może równać się z tym, co u Ciebie mam.

A fis D E
A fis D E
fis D
E D E E⁷
A fis D E
A fis D E
fis D E A

Spis treści

Idea Akcji „Żółte Tulipany”	3
Propozycje programowe	4
Scenariusz czuwania podczas 4. rocznicy śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II	6
Załączniki	
Załącznik 1	9
Załącznik 2	10
Załącznik 3	10
Załącznik 4	11
Załącznik 5	12
Załącznik 6	13
Załącznik 7	14
Załącznik 8	15
Załącznik 9	16
Załącznik 10	19

Miejsce na Twoje notatki

Miejsce na Twoje notatki

